

Med forslag til § 26, stk. 5, gives mulighed for, at ministeren i særlige tilfælde kan tillade en fravigelse af beskyttelsen i § 26, stk. 4. Ministeren vil i den forbindelse sikre, at alle betingelser i habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, er opfyldt, herunder at der udføres kompenserende foranstaltninger samt sker underretning af Kommissionen.

Det bemærkes, at »samtykkebestemmelsen« i den gældende 26, stk. 5, efter lov nr. 564 af 24. juni 2005 om udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet, ophæves den 1. januar 2007, idet amtsrådets beføjelser overføres til miljøministeren. I perioden frem til denne dato, vil amterne fortsat skulle indhente samtykke forud for meddelelse af tilladelse til klappning inden for et Natura 2000-område.

Til nr. 3

I alle sager om tilladelse til klappning, som kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der forudgående udarbejdes en miljøkonsekvensvurdering. Efter den gældende praksis er det ansøgeren, som tilvejebringer miljøkonsekvensvurderingen som en del af ansøgningen om tilladelse til klappning. Med lovforslaget præciseres det, at amtet som hidtil kan stille krav om, at ansøger for egen regning udarbejder miljøkonsekvensvurderingen efter stk. 4. Ændringen vil således ikke medføre ændringer i forhold til den hidtidige praksis.

Til nr. 4

Efter § 28, stk. 1 kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen for dumpning af optaget havbundsmateriale.

Bemyndigelsen er benyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 975 af 19. december 1986 om dumpning af optaget havbundsmateriale, som ændret ved bekendtgørelse nr. 236 af 30. marts 2005.

I forbindelse med en kommende revision af bekendtgørelsen, vil miljøministeren med hjemmel i § 28 indarbejde præciserende bestemmelser om procedurerne i sager, hvor der skal udarbejdes en forudgående miljøkonsekvensvurdering, fordi en klappning i sig selv eller i forbindelse med andre aktiviteter m.v. kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler i overensstemmelse med habitatdirektivet om høring af offentligheden i særlige tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt, f.eks. i sager, der tillige er omfattet af reglerne om vurdering af virkning på miljøet (VVM). Miljøkonsekvensvurdering og offentlighedens inddragelse i forbindelse hermed er nu anført i bemyndigelsesbestemmelsen.

Til nr. 5

Gældende ret foreskriver, at i tilfælde af særligt alvorlige og omfattende forureninger kan forsvarsministeren bestemme, at sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne skal ledes af forsvarsministeren.

Bestemmelsen giver forsvarsministeren hjemmel til at kunne delegerer koordineringen af indsatsen helt eller delvist til andre myndigheder, herunder lokale myndigheder, som i nogle situationer mere hensigtsmæssigt vil kunne løse opgaven, f.eks. den lokale politimester eller den kommunale beredskabschef.

Til nr. 6

Bestemmelsen er ny og giver hjemmel til at implementere artikel 12 i direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF, (EF-Tidende 2002 nr. L 208, side 10-27). Det fremgår af artikel 12, at uanset skibenes størrelse må skibe ikke i en havn i en medlemsstat tilbyde at transportere eller laste farligt eller forurenende gods, medmindre der er afgivet en erklæring til skibsføreren eller operatøren med de oplysninger, som er nævnt i et til direktivet nævnt bilag. Det er afskiberens ansvar at afgive den i dette direktiv krævede erklæring til skibsføreren eller til operatøren og sikre, at den last, der ønskes transporteret, er identisk med den, der er omfattet af erklæringen i overensstemmelse med første afsnit.

Hjemlen forventes anvendt til at pålægge afskiberen at afgive en erklæring til skibsføreren eller operatøren, der indeholder nøjagtige tekniske betegnelser på det farlige eller forurenende gods, der er om bord på skibet. Derved sikres at den last, som ønskes transporteret, er identisk med den, der er omfattet af afskiberens erklæring.

Til nr. 7

I medfør af § 42, stk. 1 kan forsvarsministeren eller den myndighed ministeren bemyndiger dertil, og politiet uden retskendelse foretage undersøgelser af et skib, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømning eller udledning. Med ophævelsen af stk. 2 undgås, at miljømyndighederne afskæres fra at kunne foretage indgreb i situationer, hvor de nævnte begrænsninger ikke er påkrævet efter international ret, f.eks. i forbindelse med søulykker.

Der sonderes herefter ikke mellem danske og udenlandske skibe i selve bestemmelsen, men bestemmelsen skal fortsat læses i sammenhæng med havmiljølovens § 2, hvoraf det fremgår, at loven kun gælder for